

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023-2028
Rok akademicki 2027/2028

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Dialog motywujący w praktyce klinicznej
Kod przedmiotu*	
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Społecznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Pedagogiki
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	Jednolite magisterskie
Profil	Praktyczny
Forma studiów	Stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	Rok 5, semestr 10
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot specjalnościowy
Język wykładowy	Polski
Koordynator	dr Anna Englert-Bator
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Anna Englert-Bator

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
10		15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

☒ zajęcia w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość podstawowych prawidłowości w przebiegu procesów społecznych i emocjonalno-motywacyjnych.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie z podstawowymi zasadami budowania i utrzymywania relacji z klientami w duchu dialogu/wywiadu motywującego.
C2	Trening praktycznych umiejętności pracy w dialogu motywacyjnym z klientem/pacjentem w ramach udzielanej pomocy psychologicznej.
C3	Włączanie Dialogu Motywującego do narzędzi pracy psychologa i propagowanie doświadczeń klinicznych oraz badań w tym zakresie.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodycznej psychologii, a zwłaszcza w obszarze psychoprofilaktyki, diagnozy psychologicznej i pomocy psychologicznej w duchu dialogu motywacyjnego	K_W04
EK_02	Posiada rozszerzoną wiedzę o procesach emocjonalnych i motywacyjnych i sposobach ich modyfikacji w celu redukcji oporu i ukierunkowywaniu do zmiany.	K_W14
EK_03	Ma uporządkowaną wiedzę na temat zaawansowanych metod zastosowania wiedzy psychologicznej w działaniach stymulujących rozwój w różnych sferach: społeczno-moralnej, emocjonalno-motywacyjnej, poznawczej i fizycznej i ich wzajemnego oddziaływania na siebie	K_W67
EK_04	Będzie dbać o jakość i profesjonalizm swoich usług psychologicznych poprzez systematyczną pracę nad własnym warsztatem pracy naukowej, diagnostycznej i terapeutycznej, zwracając się o pomoc do ekspertów w dziedzinie dialogu motywującego, przynależność do towarzystw psychologicznych zrzeszających terapeutów dialogu motywacyjnego	K_U16
EK_05	Nabędzie umiejętności rzetelnej organizacji zajęć warsztatowych w duchu dialogu motywacyjnego, dotyczących sfery emocjonalnej, w zakresie komunikacji interpersonalnej, rozwiązywania konfliktów, zarządzania czasem, planowania działań i podejmowania decyzji	K_U49
EK_06	Będzie wykazywał postawę otwartości i wchodzenia w relacje oraz doskonalenia siebie na polu osobowym i zawodowym dla odpowiedzialnego wypełniania zobowiązań wobec rodziny i jej środowiska, podtrzymywania etosu zawodu psychologa	K_K06
EK_07	Podejmuje właściwe działania osobiste i instytucjonalne na rzecz osób doznających krzywdy i cierpienia. Wykorzystuje w tym celu cechy osobiste, kompetencje zawodowe i kieruje się zasadami	K_K10

	etycznymi.	
EK_08	Nabędzie gotowości do skutecznego upowszechniania wiedzy psychologicznej w zakresie psychoedukacji dotyczącej zmiany i motywacji do zmiany oraz promocji zdrowia psychicznego	K_K22

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne:
Wprowadzenie do Dialogu Motywującego. Metody dialogu motywującego.
Duch Dialogu Motywującego: współpraca, akceptacja, troska/współczucie, wywoływanie zmiany. Kluczowe procesy: angażowanie, ukierunkowywanie, wydobywanie, planowanie.
Transteoretyczny model zmiany. Praktyczne – rozpoznawanie etapów w cyklu zmiany
Ćwiczenia praktyczne w korzystaniu z narzędzi Dialogu Motywującego w procesie terapeutycznym.
Ćwiczenia praktyczne w zakresie stosowania podstawowych umiejętności w DM: pytania otwierające, dowartościowanie, słuchanie odzwierciedlające i podsumowania podczas rozmowy diagnostycznej.
Ćwiczenia praktyczne w korzystaniu z narzędzi Dialogu Motywującego w skutecznym unikaniu i dekonstruowaniu „oporu” pacjenta.
Praktykowanie Dialogu Motywującego jako ochrony przed rutyną, frustracją i wypaleniem Zawodowym.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Ćwiczenia prowadzone są w formie warsztatowej, a realizowane metodami aktywizującymi (takimi jak ćwiczenia, symulacje, gry, treningi)

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	ocena przygotowania do zajęć, ocena aktywności studenta w czasie zajęć, bieżąca informacja zwrotna, kolokwium praktyczne ocena w systemie punktowym	ĆW
EK_02	dyskusja, obserwacja w trakcie zajęć, ocena przygotowania do zajęć, ocena aktywności, kolokwium	ĆW

	praktyczne ocena w systemie punktowym	
EK_03	dyskusja, sprawdzanie wiedzy w trakcie ćwiczeń, obserwacja ćwiczeń praktycznych, test	ćw
EK_04- EK_05	dyskusja, ocena aktywności na zajęciach, analiza zadania praktycznego	ćw
EK_06- EK_08	praca grupowa, ocena pracy grupowej , obserwacja i ocena wykonania zadania praktycznego	ćw

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną.

ocena wg skali:

5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)

4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

Warunki uzyskania zaliczenia:

1. min. 80% obecności na zajęciach

2. aktywność podczas zajęć oraz uczestnictwo w zadanych ćwiczeniach podczas zajęć

3. praca praktyczna - przeprowadzenie rozmowy w duchu dialogu motywującego i przedstawienie nagrania z powyższego lub przeprowadzenia ćwiczeń zadanych przez prowadzącego zajęcia oraz przedstawienie sprawozdania z powyższego.

Aktywność na zajęciach jest rozumiana jako uczestnictwo w proponowanych ćwiczeniach oraz dyskusji na zajęciach. Dyskusja oparta jest na literaturze zalecanej przez prowadzącego zajęcia, dlatego wymagana jest jej znajomość.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
------------------	---

Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta	
-przygotowanie do zajęć,	12
-przygotowanie do kolokwium	15
-przygotowanie pracy praktycznej	6
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Miller W. R., Rollnick S. (2010). *Wywiad Motywujący. Jak przygotować ludzi do zmiany*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego;
 Arkowitz H., Miller W. R., Rollnick S. (2017). *Dialog Motywujący w terapii problemów psychologicznych*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego;
 Butler Ch. C., Miller W.R., Rollnick S. (2010). *Wywiad motywujący w opiece zdrowotnej. Jak pomóc pacjentom w zmianie złych nawyków i ryzykownych zachowań*. Warszawa: SWPS Academica

Literatura uzupełniająca:

Padesky Ch. A., Greenberger D.(2004). *Umysł ponad nastrojem. Podręcznik terapeuty*. Kraków: WUJ.
 Westra H.A. (2016). *Dialog motywujący w terapii zaburzeń lękowych*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
 Jaraczewska J.M., Adamczyk – Zientara M. (2015). *Dialog Motywujący. Praca z osobami uzależnionymi behawioralnie*. Warszawa: Eneteia.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej